

Kinder Torah

Parashas Kedoshim

בס"ד

Satisfy Your Soul

“What do you think of this wheat field?”

“It is absolutely magnificent. Just look at the acres and acres of golden stalks waving in the wind. What could be more beautiful?”

“You’re right. Who owns this field?”

“A very wealthy man. He owns several fields in this area. If we walk a short distance up the road, we can see another one of his fields.”

“I would love to but I am very weak. I don’t know if I can make it.”

“Oy vey. Are you sick?”

“No, just hungry. I have fallen on hard times and I just do not have enough food to feed myself and my family.”

“Oy va voy. That is terrible. Come, I will help you walk. Let’s go see that other field.”

The two men slowly make their way up the road. They reach the other field and find it full of workers, busily cutting down the wheat.

“Look, our wealthy friend is harvesting his crop.”

“Yes, he has enough wheat to feed many people this winter.”

“My stomach hurts from hunger.”

The workers see the two men standing near the fence. They can tell that they are poor and hungry. They approach the onlookers.

“They are coming toward us. I hope they do not chase us away. I do not have the strength to run.”

“You men may come in to the field. We have finished our work for the day. We have left the *peyos* (corners) of the field uncut, as per the owner’s instructions. Come and take what you like. Help yourselves to any wheat that was forgotten or left behind.”

The two poor men are ecstatic. This is a dream come true.

“The owner is a very kind man.”

“Yes. He observes Hashem’s commandments scrupulously. The mitzvos of *leket* – leaving behind wheat that has fallen, *shichecha* – leaving behind wheat that has been forgotten, and *peah* – leaving the corners of the field unharvested, are mentioned in parashas Kedoshim. You are the benefactors of his observance of these mitzvos.”

“We appreciate it more than words can express.”

“The owner of this field also benefits from *leket*, *shochacha*, and *peah*.”

“Really? In what way? He is losing money

by giving us some of his grain.”

“Yes, but he is gaining much more. The Sefer HaChinuch (mitzvah 216) explains that a person who trains himself to give from his *parnassa* (livelihood) to needy people will develop the good *middah* of satisfaction. He will be happy and satisfied with everything that Hashem has given him.”

“How does that work?”

“A greedy person wants only to take for himself. He does not trust that Hashem will always provide for him, therefore he wants everything now. He will never be satisfied, because he thinks that he never has enough.”

“So true.”

“Contrast this with one who follows Hashem’s commandments to provide for the needy. He gives away part of his *parnassa*; the very thing that he thinks is his. He is acknowledging that it is all from Hashem. If it comes from The Almighty, it must be perfectly suited for him. Therefore he is satisfied because he is getting exactly what he needs.”

“You are right. The owner of this field is gaining much more than he is giving. He has acquired satisfaction, one of the most precious commodities on the face of this earth.”

“May he continue to be satisfied by giving to others and fulfilling Hashem’s wishes.”

“Amen.”

Kinderlach . . .

Listen to how people talk. Do they speak about what they are lacking? Are they satisfied? Satisfaction is a quality that must be acquired. It takes work. The Sefer HaChinuch gives us the key. Give to others who need. Realize how much you have. Know that it is all from Hashem. Appreciate that He is taking care of you. He loves you and provides for you. Feel the deep satisfaction of being loved by The Almighty.

Don’t Hate

“Benny, do you want to join us?”

“Where are you going, Chaim?”

“We’re on our way to the schoolyard to play basketball.”

“That sounds great, guys. I can use some exercise and fresh air.”

“Here comes Joey. Let’s ask him to join us.”

Benny forces a smile to his lips.

“Hi Joey.”

“Hi Benny. Where are you guys going?”

“To the schoolyard to play basketball.”

“Can I join you?”

“Why not?”

The boys continue on their way to the schoolyard. Chaim takes Benny aside to speak privately.

“Benny, do you mind if I ask you something personal?”

“No, go right ahead Chaim.”

“You did not seem to be happy to see Joey.”

“Chaim, you don’t know what he did to me. I can never forgive him.”

“Did you speak to him about it?”

“No. I just do not want to be his friend. I can continue to smile and treat him nicely. But I hate him in my heart.”

“Oy va voy. That’s terrible. The Torah speaks about this very thing in this week’s parsha.”

“Really? What does it say?”

“You shall not hate your brother in your heart” (Vayikra 19:17). The Sefer HaChinuch (Mitzvah 238) explains that hatred guarded secretly in the heart is worse than hatred that you show openly.”

“Why is that?”

“Hatred in the heart is the source of tremendous evil between people. Fighting between friends and between brothers is the result. Even worse, hatred is the root cause of acts of betrayal.”

“That is truly horrible.”

“Correct Benny. The Sefer HaChinuch describes betrayal as the lowest and most revolting of human qualities. Anyone with common sense is abhorred by it.”

“I get the message. I feel terrible about it. What can I do to help myself?”

“It’s really very simple, Benny. Do you know that the Rosh Yeshiva, Rabbi Cohen, thinks very highly of Joey?”

“Really?”

“Joey is a very important person. Doesn’t that change your whole attitude?”

“Yes.”

“Well, just think about this. Hashem loves every Jew. He is the Almighty King of Kings. If He loves Joey, then how can we, who are like a speck of dust in comparison to Hashem, hate him?”

“It doesn’t make sense for me to continue hating him.”

“Exactly. That is what most hatred is ... senseless. Benny, it’s time to come to your senses.”

“No more hatred.”

Kinderlach . . .

Never hate anyone in your heart. If someone wrongs you, try to understand why he did it. Perhaps he was under pressure. Maybe he was not feeling well. If you still don’t like him, try speaking to him about it. Tell him how you feel. If that does not help, just remember one thing. Hashem loves him. How can you hate someone whom Hashem loves?

והגדת לבנך

פרשת קרושים

שביעות רצון

"הבט בשדה הזה! מה דעתך עליי?"
 "שדה מרשים ביותר! דונמים על גבי דונמים של שיבולים נעות ברוח. מה יכול להיות יפה מזה?"
 "נכון. למי הוא שייך?"
 "לאדם עשיר מאוד. יש לו עוד כמה שדות באזור זה. אם נמשיך עוד קצת בדרך, נראה עוד אחד מהם."
 "הייתי שמח ללכת אתך, אך אני חלש מאוד. אינני יודע אם אצליח להחזיק מעמד."
 "אוי, אני מצטער לשמוע זאת. האם אתה חולה?"
 "לא, רק רעב. זמנים רעים באו עלי, ואין לי די אוכל לי ולמשפחתי."
 "אוי ואבוי! ממש נורא! אל תדאג, אעזור לך ללכת. בוא ונראה את השדה השני."
 שני האנשים פוסעים לאטם בדרך. הם מגיעים לשדה השני, ומוצאים אותו מלא בקוצרים, הקוצרים בחריצות את התבואה.
 "הבט, הנה ידידינו העשיר קוצר את תבואתו."
 "כן, יש לו די תבואה להאכיל אנשים רבים בחורף הבא."
 "בטני כואבת מרעב."

שניים מהקוצרים רואים את שני האנשים עומדים ליד הגדר. קל להם להבחין בכך ששני עוברי האורח עניים ורעבים. הם פונים אליהם.

"הם באים לקראתנו. אני מקווה שלא יגרשו אותנו מפה. אין לי כוח לברוח."
 "שלום. מותר לכם לבוא לשדה הזה. סיימנו את עבודתנו להיום. לא קצרנו את השדה עד הסוף, והשארנו פאה בלתי קצורה, כפי שהורה לנו בעל הבית. בואו וקחו מה שאתם רוצים. מותר לכם גם לקחת כל תבואה שנשכחה ונעזבה בשדה."
 שני העניים מאושרים. עבורם זהו חלום שהתגשם.

"בעל הבית מצטיין בטוב לבו."
 "כן. הוא מקיים את מצוות ה' בקפדנות: מצוות לקט - להשאיר תבואה שנפלה בשעת הקציר, שכחה - להשאיר עומר שנשכח בשדה, ופאה - לא לקצור את השדה עד הסוף. שלוש המצוות האלה מזכרות בפרשת קדושים. ואתם הזוכים מכך שהוא מקיים מצוות אלו."
 "אין מילים בפינו להודות לו."
 "בעצם, גם בעל הבית מרוויח מהלקט, השכחה והפאה."
 "באמת? כיצד? הרי הוא מפסיד כסף בכך שהוא נותן לנו חלק מתבואתו."
 "כן, אך הוא מרוויח משהו השווה הרבה יותר מכסף. ספר החינוך (מצוה רט"ז) מסביר שאדם הנוהג להפריש מכספו לנזקקים מפתח את המידה הטובה של שביעות רצון, וזוכה ל'רוח נכון ומבורך'. הוא יהיה שמח ומאושר בכל מה שה' נותן לו."
 "כיצד זה קורה?"
 "אדם תאוותן רוצה רק לקחת הכל לעצמו. הוא אינו בוטח בה' שיספק לו כל צרכו, ולכן הוא רוצה לזכות בכל עכשיו. הוא לעולם לא יהיה שבע רצון, כי תמיד יחשוב שאין לו מספיק."
 "נכון מאוד."
 "ולעומת זאת, מי שמקיים מצוות ה' ומפרנס עניים, נותן חלק מרכושו לאחרים - בדיוק מה שהוא חושב שהוא שלו ושלו בלבד. הוא מודה בכך שהכל בא מה'. ואם הכל בא מה', סימן שמה שיש בידיו הוא מה שמתאים לו ביותר. ולכן הוא מסתפק במה שיש לו, כי הוא יודע שקיבל בדיוק את מה שהוא צריך."
 "אתה צודק מאוד. בעל השדה הזה מקבל הרבה יותר ממה שהוא נותן. הוא מקבל את תכונת ההסתפקות במה שיש לו, אחד מהדברים היקרים ביותר עלי אדמות."
 "יהי רצון שימשיך לקבל סיפוק רב מנתנה לאחרים ומקיים מצוות ה'."
 "אמן."

ילדים יקרים...
 הקשיבו לדברי האנשים שסביבכם: האם הם מדברים על מה שחסר להם? האם הם מסתפקים במה שיש להם? שביעות רצון היא תכונה שיש לרכוש אותה, לעתים בעמל רב. בעל ספר החינוך נתן לנו את הדרך לעשות זאת: תנו לנזקקים. הבינו בכמה התברכתם. דעו שהכל בא מה'. הרגישו שהוא שומר עליכם, אוהב אתכם ומספק לכם כל צרכיכם. הרגישו שביעות רצון עמוקה, תחושה שמתקבלת מהידיעה שה' אוהב אתכם.

לא לשנוא

"בני, אתה רוצה להצטרף אלינו?"
 "לאן אתם הולכים, חיים?"
 "אנחנו הולכים למגרש לשחק בכדור."
 "יופי. מתחשק לי להוציא קצת מרץ ולשאוף אויר צח."
 "הנה יוסי. בואו נשאל אותו אם גם הוא רוצה להצטרף."
 בני מחייך חיוך מאולץ.
 "שלום יוסי."
 "שלום בני. לאן אתם הולכים?"
 "למגרש, לשחק בכדור."
 "אפשר להצטרף?"
 "למה לא?"

הנערים ממשיכים בדרכם למגרש. חיים לוקח את בני הצידה כדי לשוחח עמו ביחידות.

"בני, אני יכול לשאול אותך שאלה אישית?"
 "בודאי."
 "לא היית נראה כל כך מאושר לפגוש את יוסי."
 "חיים, אתה לא יודע מה הוא עשה לי. אני לא יכול לסלוח לו."
 "האם דברת איתו על כך?"
 "לא. אני לא מוכן להשלים אתו. אני יכול לחייך ולהתנהג אליו יפה אבל בלב אני שונא אותו."
 "אוי ואבוי. זה נורא. התורה מדברת בדיוק על זה בפרשת השבוע."
 "באמת? מה כתוב שם?"
 "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא י"ט, י"ז).
 ספר החינוך (מצווה רל"ח) מסביר ששנאה בלב גרועה יותר משנאה מופגנת."
 "למה?"
 "שנאת הלב גורמת רעות גדולות בין בני אדם. התוצאה היא מלחמות בין חברים ובין אחים. ועוד יותר מזה, שנאה הינה השורש המוביל למעשי מסירה והלשנה."

"זה באמת נורא."
 "נכון בני. ספר החנוך מתאר את המסירה וההלשנה כמידה הפחותה והנמאסה תכלית המיאוס בעיני כל בעל שכל."
 "הבנתי את המסר. מה עלי לעשות?"
 "פשוט מאד, בני. אתה יודע שראש הישיבה, הרב כהן, מאד מעריך את יוסי?"
 "באמת?"
 "יוסי הוא בחור מאד חשוב. האין זה משנה את כל הסתכלותך עליי?"
 "בהחלט."
 "חשוב על כך שה' אוהב כל יהודי. הוא מלך מלכי המלכים. ואם הוא אוהב את יוסי, כיצד נוכל אנחנו, שאנו כרגירי אבק לעומת ה', לשנוא אותו?"
 "זה באמת לא הגיוני להמשיך לשנוא אותו."
 "בדיוק. שנאה היא דבר מאד לא הגיוני. בני, הגיע הזמן שתחזור להתנהג בהגיון."
 "אתה צודק."

ילדים יקרים...
 לעולם אל תשנאו אף אחד בלב. אם מישהו עשה לכם משהו, נסו להבין מדוע עשה זאת. אולי היה לחוץ ממהו. אולי לא הרגיש טוב. אם אתם עדיין לא אוהבים אותו, נסו לדבר אתו על כך. אמרו לו כיצד אתם מרגישים. אם גם זה לא עוזר, זכרו רק דבר אחד. ה' אוהב אותם. איך אפשר לשנוא מישהו שה' אוהב?